

som tidligere Finansminister Neergaards Forsøg paa at ændre Toldloven af 1908 af ham selv er betegnet som et Hensigtsmæssighedsspørgsmaal. Det er jo ikke ubekendt, at Venstres nuværende Fører i Folketinget som Finansminister i Samlingen 1911—12 foreslog at ændre Toldloven ved en Anmærkning paa Finansloven, og han betegnede det forleden Dag, da dette Forhold berørtes i Folketinget, som et Hensigtsmæssighedsspørgsmaal; det var lettere at gøre det paa den Maade, sagde han, end paa anden Maade. Ja, ganske det samme foreligger her. Det er virkelig ikke noget bevidst Forsøg paa at komme i Strid med Loven, ikke noget Forsøg paa at sætte Loven ud af Gyldighed ved Finansloven. Noget saadant tilsigtes ikke og gøres ikke ved de Forslag, der er stillet. Man udsætter rent midlertidigt; ved den Lov, som ene beskæftiger sig med Statens økonomiske Forhold, tager man det Hensigtsmæssighedshensyn af økonomiske Grunde at udsætte visse Udgifters Afholdelse et Aar længere, end de ellers vilde være blevet udsat. Disse Ændringer paa Militærbudgetterne, som man angriber som stridende imod Loven, er jo ikke nær saa vidtgaaende som en Vedtagelse, der er enstemmigt vedtaget af Folketinget og findes paa Finanslovsforslagets § 2, berørende Loven om Telegrafkabler. Den er langt mere vidtgaaende og langt mere direkte en Ændring af gældende Lov, end der er Tale om her for de militære Budgetters Vedkommende.

Men al den Tale om Lovgivning paa Finansloven har jo for øvrigt faaet sit Svar af Venstres Ordfører i Folketinget, Venstres tidligere Finansminister, Hr. N. Neergaard, da han i 1911—12 — det findes i Folketingstidende Sp. 4483 — gav en Begrundelse, af hvilken jeg med den højteærede Formands forventede Tilladelse skal citere et Par Linier. Han sagde: „Vel ved jeg, at det er et Spørgsmaal, der i tidligere Aar har vakt mange Stridigheder, dette Spørgsmaal om, hvorvidt man kan forandre bestaaende Love paa Finansloven, men det har mest været en teoretisk Strid, thi medens man for en Del Aar tilbage med overordentlig Styrke og Varme har fægtet for det ene og det andet, har man uafslædig forandret bestaaende Love paa Finansloven. Vi kunne vist, selv for en lang Aarrække tilbage, ikke træffe en eneste Finanslov eller Tillægsbevillingslov, hvor ikke bestaaende Love ere ændrede, og det er sket med alle Arter af Love.“ Ja, det er, hvad Venstres Ordfører i Folketinget mener

om Spørgsmaalet Lovgivning paa Finansloven, og det er jo en ganske anden Forklaring end den, vi i Gaar hørte af det ærede 4de tingvalgte Medlem (Ejsing), der talte paa Venstres Vegne. Den Tale, som Venstres Formand i Folketinget holdt for nogle Aar siden, kan jo dog ikke være blevet helt betydningløs, blot fordi Venstre ikke længere er Regeringsparti. Hvad der var Lov og Ret, medens Venstre regerede, maa dog formentlig ogsaa være Lov og Ret, naar Venstre ikke længere regerer. Jeg synes, det vilde være et farligt Præcedens: at fastslaa, at der gælder en Lov og en Ret, saa længe Venstre regerer, men en anden Lov og en anden Ret, naar Venstre ikke længere regerer. Sæt, at andre fandt paa at ville praktisere noget lignende! Vi holder fast ved de gode, sunde Tanker, som Venstre saa ofte har ytret, og de Idealer, som nu synes at være forladt af Venstre, og det gør vi ogsaa i Spørgsmaalet om Berettigelsen af disse Ændringer i den Form, hvorunder de er foreslaaet.

Nu kan Landstinget jo godt, saaledes som de to ærede Ordførere for Venstre og det konservative Folkeparti har bebudet, stille Ændringsforslag, men jeg beder dog erindret, at de, der saa paatager sig Ansvaret for den Forrykkelse af den finansielle Balance, som vil blive Følgen, det er de ærede Medlemmer, som mener at burde stille saadanne Ændringsforslag.

Endvidere vil jeg fremhæve overfor de Betragtninger, der er fremsat, at jeg benægter aldeles ikke, at visse af de i Folketinget vedtagne Ændringer berører Bestemmelser i de bestaaende Militærlove; de ændrer ikke disse Love, men de udskyder visse Udgifters Afholdelse et Aar. Dette gælder dog kun nogle af Ændringerne. Det ærede Medlem, der talte her, skelnede ikke mellem de to Arter af Nedsættelsesforslag, men jeg haaber dog, at man under den Udvalgsbehandling, der vil finde Sted, vil skelne mellem de to Arter. Hvis man vil til at foretage Skridt imod noget, som man mener er stridende mod gældende Love, bør man dog ikke slaa alt andet i den samme Sæk. Jeg beder derfor det ærede Finansudvalg, som nu skal beskæftige sig med Sagen, om at undersøge dette, thi Halvdelen af de Nedsættelser, der er Tale om, angaar aldeles ikke bestaaende Love, men rent administrative Handlinger, som kan gennemføres, uden at man i mindste Maade kan sige, at de berører gældende Love. Jeg forstaar ærlig talt ikke, hvorfor man er saa hidsig efter, at der skal indkøbes Materiel. Mig bekendt ligger der Mængder